„БРАНИК“ ИЗЛАЗИ
на целом табаку
уторником, четвртком и суботом.

Претплата и огласи
шаљу се на администрацију,
а рукописи
уредништву „Браника“ у Нови Сад.

Уредништво и администрација „Браника“ налази се у кући г. Л. Дунђерског, у дунавској улици бр. 15.

Рукописи се не враћају

БРАНИК

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ СЛОБОДОУМНЕ СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕ „БРАНИКУ“:
на годину: ф. 12 или 30 дин.
на по године: ф. 6 или 15 дин.
на четврт године: ф. 3 или $7^1/_2$ дин.

Поједини бројеви стају 10 нов.

ОГЛАСИ
рачунају се 6 нов. од реда ситних слова.
За жиг се плаћа сваки пут 30 нов.

Број 74. У Новом Саду, у уторак 25. јуна (7. јула) 1896. Год. XII.

Позив на претплату.

Крајем овога месеца истиче претплата свима оним нашим претплатницима, који се на прву половину године, или на другу четврт, односно до краја јуна о. г. на наш лист претплатили.

Позивајући своје досадање претплатнике, а и осталу српску публику на нову претплату, дајемо од своје стране уверење, да ћемо се као и до сада, тако и од сада трудити, да наш лист, колико год скромне околности наше малене читалачке публике то допуштају, одржимо на висини савременог новинарства. А родољубива цел, ради које је „Браник“ покренут — јемчи за родољубивост и самосталност политичког правца овога листа.

Претплатна је цена „Бранику“:
На годину . . . 12 фор. или 30 дин.
На по године . . 6 фор. или 15 дин.
На четврт године . 3 фор. или $7^1/_2$ дин.

А може се претплатити и месечно. Месечно стаје „Браник“ 1 фор. или $2^1/_2$ дин.

Претплата се шаље поштанском упутницом на Администрацију „Браника“.

У Н. Саду, 18. (30.) јуна 1896. год.

Издаваљство и уредништво „Браника“.

Изјава српског министра-председника.

Париски лист „Голоа“ донео је ових дана значајан разговор једног свога пријатеља са српским министром-председником, Стојаном Новаковићем. Из овог разговора види се јасно, како је родољубив правац спољне политике данашњег српског министра-председника, а таку спољну политику мора одобрити сваки добар Србин. Нарочито су речи Новаковићеве о Аустро-Угарској и њеној политици према Србији значајне, јер показују, да су напредњаци сада сасвим напустили своју доскорашњу аустрофилску политику, а окренули се Русији, односно руско-француском савезу. Са значајности овога разговора доносимо га у целости. Новаковић је рекао ово:

„Положај у Србији никада није био од пресуднијег значаја. Стојимо на тачки, на којој ваља да се поучимо из осамдесетогодишњег искуства. Ми смо ове десетине година посветили покушајима, заслугама, напорима, али и погрешкама. Изгледа да је Србији због њена географског положаја на први поглед одузета слобода кретања. Где може Србија да нађе потпоре за своје законито развиће? Ради се о томе, да се нађе такав наслон, који одговара духу земље, њеноме бићу и историји. Сасвим је тако, да Аустрија, или боље рећи Угарска, услед свога суседства, изгледаше дуго време као једини прозор, кроз који је продирао ваздух оне Европе, у којој нам је Берлински Уговор дао места. Будући су нас квалификовали за европски народ, дате су нам дужности и права. Ми смо морали површину свога материјалног напретка дизати, морали смо тежити за оним духовним и моралним васпитањем, које је част цивилизованих народа.

Једно време захтевали смо од својих непосредних суседа да нам буду кумови у том напретку. Али Аустрија није могла да одговори очекивањима која се полагала у њу. Хиљадама врло малих средстава покушавала је Аустрија, да нас обесхрабри. Чиниле нам се тешкоће сваке врсте у погледу трговинских уговора и нашег привредног живота. Лане н. пр. нанесена нам је намерно штета од девет милиона у нашем извозу свиња. Видећи самовољне нападаје против свог народног достојанства и свога праведног поноса, нисмо могли одржати своје наде. Србија при свој хладноћи, с каквом Аустрија поступа с нама, заиста неће да прекида са том земљом. Србија не тера политику одмазде. Оно за чим Србија тежи, то је политика за остварењем напретка у слози са свима силама. Али што беше јуче није данас више. Не може се угушити национално самољубље, и кад се наше мисли сада окрећу једном другом видокругу, то не може нити изненадити ни увредити кога. У том погледу морамо да бирамо између две врсте политике, и обадве врсте политике упућују нас на Русију. Словенски осећај привлачи нас руској царевини, а политички рачун приближава нас њој логиком математског рачуна. Већ 1868. г. тежио је Кнез Михајло за спојењем балканских држава, које би се окупиле око велике царевине. Кнез Михајло није могао да доживи да се оствари тај сан али данас, после читавог периода страсне борбе, из гледа да су све сметње уклоњене и ми можемо прекинути конац опет да наставимо.

Русија је заиста била увек спојена са нашом историјом. Она се свагда за нас интересовала, и она нам је у свима приликама сачувала своје симпатије. Русија је с нама по крви род, руска крв се на бојним пољима помешала с нашом, и у Србији има много споменика, који чувају успомену на то, да су Руси и Срби раме уз раме гинули за свету ствар. Како може ко бити изненађен нашим држањем после оваковога примера? Не лаћамо се никакових одмазда, да се *бранимо; оно што* ми чинимо, само је нормална последица онога, што је било. Србија тражи тачку где може бацити котву.“ Новаковић вели даље како се Србија нада, да ће Русија знати уважити овај повољни расположај у земљи и узвисити се над ситничарским интересима и страстима. „Ми хоћемо,“ завршује Новаковић, „да будемо независни не само уговорима, него и фактима. Извојевали смо право да живимо, а ми ћемо знати да удесимо свој живот. Хоћемо да имамо снаге, да тамо, где се може показати људска делателност, радимо, добијамо, а не да стојимо на једном месту као робови, једном речи: Тежимо за новом еманципацијом као последицом политичке еманципације, коју имамо, а то је привредна еманципација. Благоволењем силне царевине, која је пријатељ Француској, можемо својим привредним производима дати цену, какву заслужују. Можемо са Француском ступити у привредну свезу; преко Солуна може наша марва и воће, наша храна доћи у Марсељ, а поред мало добре воље у нашу корист може то постати важан пут. Тај задатак хоћемо ми да вршимо; приближујући се Русији, долазимо близу и Француској. Ваљана политика окушава се само животом.“

Нови Сад, 24. јуна 1896.

— Галичко-руски лист **„Хлас Народа“**, говорећи о будимпештанској изложби и свакојаким зборовима и конгресима, што су их Мађари тим поводом приредили, напомиње како ће 15. септембра о. г. бити у Будимпешти „међународни конгрес пријатеља мира“, који ће конгрес, бар по мађарским листовима, бити многобројно посећен. „Нама се чини“, вели руски лист, да би Мађари боље учинили, да место међународног конгреса пријатеља мира сазову конгрес, на коме би учествовали пријатељи мира народности у Угарској. Чему се старати за мир међу европским народностима, кад се у својој земљи води огорчена борба у администрацији, школи, у целом јавном животу а против својих рођених суграђана? Или ће Мађарима бити пријатније, ако Луегер сазове такав исти конгрес угарских народности?“ Не треба руски лист да мисли, да је Мађарима овим конгресом баш главно очување мира европског; они с тога сазивају тај конгрес, да само дођу странци, да се покаже изложба, те да ови после хвале, како је све лепо у Угарској.

Политички преглед.

— **Русија.** После дужег одсуства вратио се цар Николај II. са царицом Александром Феодоровном у суботу, 22. јуна (4. јула) у Петроград као крунисани цар свију Руса. Народ је цара и царицу дочекао веома одушевљено На станици дочекали су цара и царицу Велики Кнежеви Владимир, Кирило, Алексије, Михајло, Ђорђе, Војвода Мекленбуршки-Стрелицки, министри, високодостојници, депутације племства, вароши и трговаца петроградских. Депутације племства и трговаца предале су царици дивне букете. Кнез Бобрински и градоначеоник поднели су цару хлеб и со. Царски пар је отишао за тим у Казанску саборну цркву, где је митрополит Паладије одслужио кратку службу. Затим се цар с царицом одвезао у Царско Село.

— **Немачка.** Ових дана решено је успешно једно културно-политичко питање у Немачкој. За целу немачку царевину израђен је један грађански законик, који садржи више од хиљаде параграфа и којим се тешње везује однос између грађана појединих државица. Законик је већ прошао у рајхстагу и треће читање, па ће до скора постати и законом и Немачка ће славити *један нов* успех унутрашњег консолидовања.

Новости из места и из народа.

Нови Сад, 24. јуна 1896.

— **Епарх. консисторија бачка** одржала је 11. (23.) јуна о. г. под председавањем г. Јована Бороте, окр. проте ст. бечејског и конз. потпредседника, своју седницу, у којој су реферисани и решени ови предмети: Од кр. уг. министарства богочасти и јавне наставе припослана окружница у погледу биљеговања извода из црквених матица после 1. октобра 1895. саопштиће се подручном свештенству знања и равнања, ради. — На позив истог министарства поднеће се извештај о оним свештеницима у овој епархији (парохијама итд.), који немају 800 фор. годишњег прихода. — Поводом замолнице архидијецезалне консисторије упућено је срп. правосл. парохијско звање у Ђурђеву, да дана 25. окт. 1882. склопљен брак између Ј. Пештанца из Каменице и Христине рођ. Тадин из Ђурђева у тамошњој матици венчаних као коначно разрешен убележи. — Није дозвољено црквеној општини у О., да своје старо гробље под пашу издаје. — Позвано је срп. прав. парохијско звање у С. да поднесе извештај о томе, у колико су тамошње црквене матице до 1848. године сачуване евентуално изгореле за 1848 9. године. — Извештај окр. проте ст. бечејског о обављеном у Ст. Бечју преносу мртвих тела из гробља, које ће сећи Францов Канал, у велико гробље, узет је на знање. — Потврђени су избори: ј. Милутина Гавриловића досадашњег сист. парох. помоћника при св. Претечевој цркви у Сомбору за пароха при истој цркви; а Ђорђа Велића свршеног клирика из Вршца за протопрезвитератског капелана у Н. Саду. — Подељени су допусти некојим свештеницима. — Поводом односног извешћа и молбе срп. прав. парохијског звања у Мартоношу умолиће се високо министарство просвете, да дозволи исправку погрешке, учињене у тамошњој матици умрлих 1886. године. — Жалба Ј. П. А. сист. парох. помоћника и С. Д., председника црквене општине у Жабљу, против обављеног тамо избора црквењака, издата је црквеном одбору на изјашњење. — Жалба Ј. Б. становника ст. паланачког против решења црквеног одбора у погледу поделења црквеног стола, издата је истом одбору на изјашњење.

— **Концерат гђе Зорке Теодосијевићке и Раје Павловића.** У суботу, 22. јуна (4. јула), приредили су у овд. позоришту Л. Дунђерскога чланови београдског српског крал. нар. позоришта, гђа. З. Теодосијевићка, певачица, и Р. Павловић, певач, уз суделовање новосадског читаоничког певачког друштва концерат. О овом концерту донећемо из стручног пера извештај у броју, што је на реду. За сад само толико велимо, да је концерат био врло слабо посећен, а узрок томе је, што су многе српске породице отишле преко лета из вароши.

— **Српски учитељски конвикт у Новом Саду** добио је за прошла три месеца у име прилога: од г. Мише Кнежевића, учитеља ст. кањишког за продатих 10 к. обвезница друштвених: 50 ф.; — од г. Марка Суботића, управитеља шидских школа за 14 к. обвезница: 70 ф.; од г. Јована Ђурића, управитеља пакрачке учитељске школе за 5 к. обвезница: 25 ф.; — од г. Гавре Путника, управитеља румских школа за 20 обвезница: 100 ф.; — од г. Душана Стојшића, учитеља сенћанског за 5 к. обвезница: 25 ф.; — од г. Тоше Петаковића, учитеља мартоношког за 10 к. обвезница: 50 ф; — од г. Глише Сабљице, учитеља чурушког за 5 к. обвезница: 25 ф.; — од г. Петра Берића, учитеља сент-андрејског за 1 к. обвезнице (продао је раније 9.): 5 ф. — Осим тога добио је 200 ф. прилога од г. Арсе Пајевића на фонд Дра Ђорђа Натошевића, које је утекло од његове књижице: „Мала Споменица из Русије“. — Г. Лаза Дунђерски, велепоседник, платио је заостатак чланарине од 28 ф. 25. н. за члана Лазара Живојновића, учитеља из Хр. Дубице. — Г. Стева А. Николајевић из Стејановаца скупио је у сватови Леносаве и Ђоке Прерадовића у Дивошу и послао 7 ф. 52 н. добровољна прилога. — Уписали се за потпомагаче-чланове са 50 ф. и уплатили: Српска православна општина у Молу 50 ф.; српска правосл. општина у Загребу: 25 ф.; Др. Јован Велимировић из Нов. Сада 10 ф.; — Српска новосадска читаоница уплатила је 4. и 5. рату своје чланарине са 20 ф. а. вр. Свима прилагачима, члановима и скупљачима прилога за обвезнице изјављује се топла захвала.

— **Војник самоубица.** У овдашњој пешадијској касарни, у којој гарнизонира један батаљон 6. пешачког пука, убио се ових дана из пушке инфантерист Сава Жарков из Мошорина. Узрок самоубиству војникову била је болест.

— **Промоција.** Пишу нам из штајерског Граца: „У петак 3. јула по р. к. промовиран је на овдашњем универзитету за доктора целокупне медицине г. Владимир Алексић из Новог Села у Банату. Др. Алексић као одушевљен и вредан омладинац ужива симпатије целе срп. омладине у Грацу. Дао Бог послужио честито свом роду, коме сад више него икад треба спремне и родољубиве интелигенције!“

— **Кр. порезно звање у Тителу.** Из Титела нам јављају, да ће се у Тителу 1. новембра о. г. п. р. отворити ново кр. порезно звање, што је требало бити још 1. јула учињено.

— **Грозна смрт.** Шеснајестогодишња девојка Наталија, кћи Паје Половине из Каменице попела се била у винограду на једну трешњу, да је бере, али, на њену велику несрећу, грана се испод ње скрха и она се јадница набоде на једну тачку тако несретно, да су је морали пренети кући, где је у великим мукама и своју млађану душу испустила.

— † **Манојло Ђорђевић - Призренац.** Из Београда нам јуче стиже вест, да је тамо у суботу умр'о Манојло Ђорђевић-Призренац, шеф српског прес-биро-а и уредник службених „Српских Новина“. Покојник је родом из Старе Србије; био је увек ватрен српски родољуб. Као ђак у Прагу осуђен је због велеиздаје на шест година затвора, од чега је у обичном затвору издржао више од половине. Манојло Ђорђевић-Призренац био је вредан српски књижевник; има од њега више драма, као: „Слободарка“, „Златна Гривна“, „Јасмина и Ирена“ и „Отровница“. Осим тога писао је много приповедака по разним српским белетристичним листовима. Имао је доста дара за драмског писца, но у својим драмама много је ишао за позорничким ефектом, а то је било на штету самих драма. У Ђорђевићу-Призренцу је српска књижевност изгубила вредна радника. Лака му црна земља и вечан спомен!

Новости са стране.

— **Прогноза времена у месецу јулу.** Метеоролози веле, да ће време у месецу јулу о. г. бити оваково: У почетку и 4. јула киша, 7., 8. и 9. киша с ветром; од 10. до 16. врло топло и лепо, али 12. биће буре; 17. до 19. исто тако бурно време, 20, 21. и 22. имало би време лепше бити, али местимична киша није немогућа; 26. лепо време; 23. до 25, 27. и 28. променљиво са буром и кишом; 29. и 30. више лепо; 31. киша. Датуми се рачунају по римском календару.

— **Снег у јуну.** Из Лицтовског Сент-Миклуша јављају, да је на околна брда 18. (30.) о. м. пао дебео снег.

— **Афендакис — побегао.** Из затвора будимпештанског суда је пре два-три месеца побегао опасни обијач каса Папакоста, али су га ухватили и то сасвим случајно; сад је побегао Афендакис, друг Папакостин, са још два заробљеника, неким Шајбером и Казаром, онима истима, који су били утекли с Папакостом. Основана је сумња, да су Афендакису помогли чувари да побегне. Афендакис ће по свој прилици бити опрезнији од Папакосте, те га неће тако ухватити. Сам министар правде био је на лицу места, одакле је Афендакис утекао, те је изразио своје највеће негодовање због недовољна надзора и наредио строгу истрагу.

— **Експлозија у Мецу.** У граду Мецу, у Лотарингији, догодила се страшна експлозија, која је упропастила и више људских живота. У тобџијском стовариштy бр. 3. у оделењу тврђаве, које се зове Деван-ле Пон, запалила се од врућине (једни веле од варница из локомотиве, јер туда пролази железница) велика множина пуних фишека и граната. Са ужасном пуцњавом, која је потресла цео град, одлетеше у вис хиљадама парчади од граната, тако да је на 500 метара одатле рањено комађем од граната неколико људи. За сада се још не зна, колико је њих убијено; број убијених се креће између 5 и 30, а број рањених између 40 до 150. Многи рањеници су пренесени у војену болницу. Страдали су већином војници, који су у депо-у вршили службу. Намесник елсас-лотриншки одмах је допутовао у Мец, па је посетио рањенике у болници, тешио их и обећао им је помоћи. После прве експлозије било је још неколико експлозија, од којих је једна била тако силовита, да је разнела сав депо и упалила неке околне зграде, које су сасвим изгореле. Војничка власт је наредила строгу истрагу, да се види, шта управо беше узрок овој грозној несрећи.

— **Звер од човека** У Бечу се ушло у траг страшном злочину. Пре месец дана умре после кратке болести 29-годишња супруга дрварског и угљарског трговца Јована Шмалегера, Марија. Како је жена умрла под сумњивим знацима, комисија је обдуцирала њену лешину и нашла је, да је умрла од отрова. Одмах се посумњало, да није сама себе убила, него да ју је отровао њен муж, који је хтео да узме пасторку своје жене, по имену Катарину Миле. Полиција се ускоро увери, да је Катарина помагала Шмалегеру да отрује супругу, те су одмах обоје стављени у притвор, а тако исто и слуга Шмалегеров, на кога се сумња, да је знао за злочин, али је ћутао, те изнуђивао од газде новаца за своје ћутање. У затвору је Шмалегер признао и овај и још један свој злочин. Пре три године умрла је прва жена његова, па је сад признао, да је и њу отровао. Другу своју супругу је отровао тиме, што јој је у говеђину помешао арсеника; сирота жена је јела отровна меса, па је и деци својој дала од тога. Сви се разболу, но деца оздраве, а она је умрла.

НОВИЈЕ.

Београд, 23. јуна. Главни збор радикалне странке, који је требао бити одржан ових дана, одложен је.

Солун, 23 јуна. Турско војено заповедништво издало је налог, да се, с обзиром на устанак на Криту, позове под оружје цео редиф (резерва) солунског војеног округа.

ТЕЛЕГРАМИ

уредништву „Браника.“

Беч. 23. јунија. (Од нашег извештача.) Око 150 Срба ђака из свију српских крајева, сви обучени у црно рухо, дочекаше Кнеза Николу и направише шпалир на станици, када је Кнез полазио, и одушевљено Га поздравише. Кнез дубоко дирнут овом овацијом срдачно је захвалио на овој допуни београдским дивним данима.

Париз, 24. јунија. (Од нашег извештача.) Српски, румунски и чехословачки ђаци у Паризу сазвали су за суботу 29. јуна п. с. велики ђачки митинг, који ће протестовати против милениума. За митинг се чине огромне спреме. Митингу ће председавати бивши министар-председник Флуран, а присуствоваће многи одлични државници, научници и новинари на челу са Клемансоом. Том ће се приликом раздавати брошира о положају немађарских народности у Угарској. Још се чине неке велике спреме на Сорбони са којима се за сада још не сме изилазити на јавност. Француска штампа прати овај покрет са живом симпатијом. Писмом опширније.

* * *

Вашвар, 24. јуна. Мађарска пучка странка сазвала је била овамо збор. Владиновци се спремили, да покваре збор, па су то и учинили. Руљама су напали на учеснике збора, те су га растерали, пре него што је ико почео да говори. Најмљени владиновачки букачи су довикивали председнику збора, грофу Николи Мавру Естерхазију, свакојаке погрде. Владиновци су многе свештенике инзултирали. Присталице пучке странке, огорчени владиновачким насиљем, јурише на нападаче, те многе ранише. Најпосле надсолга разреши збор. Гроф Естерхази се склонио са својим пријатељима у овдашњи доминикански манастир, где се саветовали шта да раде.

Рим 24. јуна. Бивши министар-председник Криспи послао је „Риформи“ телеграм, у коме вели, да он, кад је био на влади, није ни на који начин допринео остварењу тројног савеза. Тај савез је са аустријским и немачким државницима удесио Манчини 1882., а 1887. је продужен на пет година, па га је онда маркиз ди-Рудини продужио на 11 година. Уговор тај учинио је, те је мир одржан и он је право доброчинство (?) за Европу. Најпосле Криспи изјављује, да није истинита тврдња његових противника, као да постоје два савезна уговора: један који је заиста склопљен и један, којим се он (Криспи) служио.

Атина, 24. јуна. Данас је одржан овде збор крићанског револуционарног удружења, на ком је проглашена унија острва Крита с Грчком. Текст прокламације на крићански народ је углављен. Наименована је провизорна влада за Крит. На европске велесиле управљен је меморандум, у коме се описује јадно стање Хришћана на Криту и износе разлози за унију с Грчком.

Буенос-Ајрес, 24. јуна. Синоћ је пред једном овдашњом карташницом постављена динамитска бомба. Затим карташницу нападоше оружани људи, те настаде бој, у коме више њих погибоше, а многи су рањени.

Због данашњег свеца Ивањ-дана овај број излази на по табака.

Припослано.*)

ИЗЈАВА.

У 84. бр. „Заставе“ речено је, да наш изабрани епископ, високодостојни господин Гаврило Змејановић, у друштву са градским вел. жупаном Палфијем, ради око тога, да се наше српске вероисповедне школе покомунале.

Ова вест није истинита, већ је напротив истина, да се високодостојни г. епископ у питању наших школа на најенергичнији начин за наше интересе заузео, чему је јасан доказ говор, што га је г. епископ као вођа депутације жупану града Вршца изговорио, као и иначе манифестована очинска брига његова за очување вероисповедног карактера наших школа.

У Вршцу, 18. (30) јуна 1896.

Чланови депутације:

Алекс. Стојадиновић прота. Милутин Трбић парох. Коста Деметер адвокат. Влада Костић трговац. Коста Богосављевић кабаничар. Коста Обрадовић. Коста Гренчарски адвокат. Љуба Рајић асесор у миру. Др. Миша Деметровић. Милан Ђорђевић трговац. Васа Гренчарски епарх. рев. Милан Стојићев ратар. Др. Бранко Илијић.

*) За ствари под овом рубриком не одговара уредништво овог листа. — Ур. „Бр.“

Трговина.

Нови Сад, 24. јуна (6. јула) 1896.

Извештај семенарске радње Војина Јовановића у Новом Саду.

Довоз слаб, цене све ниже нерасположење за куп се јако опажа на продавцима. Продаја у опште тече врло тромо. Кукуруз је тако рећи будзашто. Нов јечам се јуче доважао на нашу пијацу, но и њему нема живље проће.

Тако се плаћало:

Пшеница прва роба 6 фор. до 6·05 новчића, средња 5 ф. 70—80 н. Наполице се не доважа. Кукуруз прва роба 3 ф. 30 нов., гдекоји за приватну потребу плати за мању количину 3 ф. 40 нов., Чинквантин се не доважа. Зоб 5 фор. 20—25 н. Јечам беспредметан; цена му зависи од расположења по неких купаца за приватну потребу. Пасуљ се слабо довози, а и не тражи се, цена је остала пређашња: бели 7 ф. 50 н. жути 6 ф. Све од 100 кила.

—

Течај вредности новаца на берзи у Будим-Пешти 24. јуна (6. јула) 1896.

Ц. кр. дукати (нови)	5 ф. 67 н.
„ „ „ (стари)	5 ф. 65 н.
Дукати од 20 франака	9 ф. 52 н.

Огласи.

ЛЕП СТАН

у спрату где је сада „Централни Кредитни Завод“ уредно реповиран издајем под кирију од 1. новембера о. г. (а могуће и пре.)

У **Новом Саду,** 21. јуна 1896.

210 2—3 **ЉУБ. СТЕФАНОВИЋ.**

Број 4983. грађ.

Оглас.

Краљевски судбени стол у Митровици даје на знање, да је на молбу Митровачке штедионе проти Лазару пл. Георгијевићу у Митровици ради дужних 35.000 фор. с. н. дозволио овршну дражбу пекретнина Лазара пл. Георгијевића, уписаних углав. зем. пап. број 519. А. III. обћине града Митровице, састојеће се из двијух кућах: куће број 550. и 551. у Митровици (Свратиште зелени венац) вредних 30.000. фор., те да је за дражбу установио један једини рок на дан 19. октобра 1896. у 10 сати пријеподне код краљ. судбеног стола у Митровици.

Позивљу се сви они, који би поменуте некретнине купити желели к дражби, те се примјећује, да ће се исте досудити оному, који ће за њих највише понудити без обзира на назначену им вредност, затим да је купац дужан, укњижене на њих дугове, па колико куповнина дотече, по напутку суда на се примити и напокон, да се остали дражбени увјети и исправе на којих се наведена вредност добра темељи па и грунтовнички извадак могу код овога суда угледати.

Краљевски судбени стол

у Митровици дне 20. јуна 1896.

213. 1—1. Председник.

Јовановац. **Посиловић**

Објава.

Овим се до општег знања ставља, да ће се заложене ствари које се код нас налазе под заложним бројевима

6, 7, 35, 42, 203, 215, 228, 230, 238, 309, 312, 323, 330, 336, 337, 339, 362, 389,

25. ЈУЛА П. Н. 1896.

у 3 сата после подне у нашој мењачници на јавној **лицитацији продати,** ако се исте неби са свим трошковима до означеног дана искупиле или на даље продужиле.

Нови Сад 3. јула п. н. 1896.

Мењачница

207 1—3 централног кредитног завода.

216 1—3

ОБЈАВА.

Тако звани

„ХОТЕЛ КОД ЛАВА“

у Вуковару, издаје се од 1. октобра 1896. по р. к. на 3 године **под најам.** Који на исти рефлектују, нека изволе ради тога своје писмене понуде до 15. августа т. г. властелинској управи добара у Вуковару подастрти, на које ће понуде још у току истог месеца и одговор сљедити.

Зидања или евентуална дозиђивања биће предметом нарочитог договора.

Поближа извешћа даје горња властелинска управа добара.

СРПСКА БАНКА У ЗАГРЕБУ

ОБЈАВЉУЈЕ

поводом настале летње сезоне за путовања у купатила

ДА

прима на чување

под својом одговорношћу

ПАПИРЕ ОД ВРЕДНОСТИ

као: ренте, обвезнице, лозове и т. д., за тим акције новчаних и сваковрсних акциских подузећа, уложне књиге, облигације, осигуравајуће полице, тестамента и друга важна документа. — У име чуварине плаћа се на вредностне папире **на годину за сваких 1000 фор. само 30 новчића,** а за предмете без означене вредности **за сваких 250 грама 1 фор. на годину.**

Депонованим вредностним папирима Банка уједно и

РУКУЈЕ

те врши и све послове, који су у вези са оваковим оставама, т. ј. извршује по налогу остављача (депонента)

КУПОВИНУ И ПРОДАЈУ ПАПИРА ОД ВРЕДНОСТИ, НАПЛАТУ ДОСПЕЛИХ КУПОНА И ВОДИ БРИГУ О ИЗВУЧЕНИМ ЛОЗОВИМА,

те их наплаћује уз врло умерену провизију, а у интересу остављача одобрава наплаћене своте у текућем рачуну уз

4% КАМАТЕ (ЧИСТО)

са којим потраживањем може сопственик располагати у свако доба. За све наплате Банка извештава остављача одмах.

Оставе се чувају у нарочито **за ту циљ удешеним касама,** које су потпуно сигурне од ватре и похаре, а смештене у засебном, за ту сврху **озиданом и освођеном трезору,** те по изјави стручњака (који су трезор и касе прегледали) пружају најбољу и највећу сигурност за чување вредности.

ИСПЛАТЕ И КРЕДИТНА ПИСМА

на сва већа места у Европи издају се уз најповољније услове.

Тачан извештај о свему даје на захтев

212 1—4 **СРПСКА БАНКА У ЗАГРЕБУ.**

Власник и издавалац: Дружина Браника. **Одговорни уредник Никола Јоксимовић.** **Штампарија Браће М. Поповића у Новом Саду.**